

*Εκ τοῦ Κουτσοβλ. *válaora* ἢ *vílaora* = πλαγιά διὰ βοσκὴν.

Γῆ χέρσος ἔχουσα συνήθως πετρώδη σύστασιν ἐξ ἀβεστολίθου καὶ χῶμα ἐρυθρωπὸν κατάλληλος διὰ βοσκὴν, καλλιεργουμένη δὲ γίνεται εὐφορος ἐνθ' ἄν. : *Αὐτεῖνον τοῦ χουράφ' εἶνι βιλαόρα* (εὐφορον) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Ἡ φακῆ εἶνι βρασιτή, γιὰτ' ἦταν σπαρμέν' οἱ βιλαόρα αὐτόθι.* || *Ἄσμ.

Ἐκειὸς ἀστράφτει 'ς τοῖς λογγίς, πετάει 'ς τοῖς βαλαόρες ΣΓρανίτς. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλαόρα* Ἡπ. *Βελαόρα* Ἡπ. *Βιλαόρα* Ἡπ. Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) *Βαλαούρα* Ἡπ.

***βαλαορήσιος** ἐπίθ. *βιλαορήσιος* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ οὗς. *βαλαόρα* καὶ τῆς καταλ. -ήσιος.

*Ὁ ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τὴν *βαλαόραν*: *Χιλῶνα βαλαορήσιος* (εἶδος μεγάλης χελώνης μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ὀστράκου).

βαλαρίζω, ἰδ. **βωλαρίζω*.

βαλεριάνα ἡ, σύννηθ. *βαργιέλανα* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *βαλεριανή* Λεξ. Βλαστ. 477.

*Εκ τοῦ Ἰταλ. *valeriana*.

Τὰ ἐξῆς φυτὰ τῆς τάξεως τῶν ναρδωδῶν (*valerianaceae*). 1) *Νάρδος* ἡ *Διοσκορίδειος* (*valeriana Dioscoridis*), συνών. *ἀγριοζαμποῦκος*, *καλαμοκάννα*.

2) *Κέντρανθος* ὁ *ἐρυθρός* (*centranthus ruber*). Συνών. *ἀνάλατος* B2. [**]

βαλεριανᾶτος ἐπίθ. Ἀθῆν.

*Εκ τοῦ οὗς. *βαλεριάνα* καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

*Ὁ ἐκ τῆς νάρδου προερχόμενος : *Κινίνο βαλεριανᾶτο* (ἡ ναρδικὴ κινίνη ἡ ἄλλως λεγομένη *κινίνο βαλεριάνας*).

βαλὲς ὁ, πολλαχ.

*Εκ τοῦ Γαλλ. *valet*.

*Εκ τῶν παιγνιοχάρτων τὸ παριστῶν νέον ἄνδρα. Συνών. *φάντης*.

βαλῆς ὁ, πολλαχ.

*Εκ τοῦ Τουρκ. *vai*.

Τοῦρκος διοικητής.

βάλια τά, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βάλη* Κρήτ.

*Εκ τοῦ Ἰταλ. *vaglia*. Ἰδ. GMeyer Neugr. Stud. 4, 15.

1) Πράξεις γενναῖαι, κατορθώματα Κρήτ. : *Ἄσμ.

Ἀφρουγαστήτε νὰ σᾶς πῶ τοῦ γεμιστοῦ τὰ βάλη.

2) Περιπέτειαι, παθήματα Κρήτ. : *Ἄσμ.

Ἐξέχασαν τὰ βάλη των κι οὐλα τὰ πρωτινά των.

3) Στενοχωραῖι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : *Μοῦ λέει τὰ βάλια τῆς ἡ κακομοῖρα.*

βαλίτσα ἡ, κοιν. *βαλίτσα* πολλαχ. *βαῖτσα* Κέρκ.

*Εκ τοῦ Ἰταλ. *valigia*.

Μάρσιπος, δερμάτινος ἢ πάννινος, σάκκος ὁδοιπορικός.

βάλλα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Χίος *βάλλη* Ἰων. (Κρήν.) *ἀβάλλη* Κεφαλλ.

*Εκ τοῦ Ἰταλ. *valle*. Ἰδ. GMeyer Neugr. Stud. 4, 15.

1) Κοιλὰς Ρόδ. 2) Μικρὸς κόλπος, ὁρμίσκος Ἰων. (Κρήν.) Κεφαλλ. Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Χίος : Παροιμ. φρ. *Κάθε βάλλη μὲ τὸν ἀέρα της* (ἐκαστος ἔχει τὰς ἰδιοτροπίας του) Κρήν.

Βαλλαχᾶδες οἱ, Μακεδ. *Βαλλαᾶδες* Μακεδ. *Βαλλᾶδες* Μακεδ.

*Εκ τοῦ Τουρκ. *vallah*.

Οὕτως ἐκαλοῦντο ἄλλοτε οἱ ἐλληνόφωνοι Μουσουλμάνοι τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, *Ἕλληνες ἐξισλαμισθέντες, διότι συχνὰ ἔλεγον τὸν Τουρκικὸν ὄρκον *vallah*! = μὰ τὸν Θεόν! Συνών. *Μεσημέρηδες*.

***βαλλίσκω**, μέσ. *βαλλισκοῦμαι* Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *Εκ τοῦ ρ. *βάλλω* καὶ τῆς καταλ. -ίσκω.

Μέσ. *βάλλομαι*, τοποθετοῦμαι.

βαλλίτσα ἡ, Μεγίστ.

*Υποκορ. τοῦ οὗς. *βάλλα* διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

Πολὺ μικρὸς καὶ ἀβαθὴς ὁρμίσκος.

βάλλω Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Προπ. (Κύζ.) Σέριφ. Τήλ. Χίος (Βολισσ. Καρδάμ. Ὀλυμπ. Πυργ.) κ.ά. *βάλ-λω* Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. *βάλλου* Θράκ. (Αἰν. κ.ά.) *βάλ-λου* Λυκ. (Λιβύσσ.) Καλαβρ. (Καρδ.) κ.ά. *βάλ-λω* Ρόδ. *βάλ-λω* Ἀστυπ. *βάλλω* Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) *άλ-λω* Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Ρόδ. *βάλνω* Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. *βάλνου* Θράκ. (Αἰν.) *βάλνω* Θράκ. *βέλλον* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ. Ὀξύλιθ.) *βέλλω* Αἰγιν. *β-βελ-λῶ* Ἀπουλ. (Καλημ.) Μέσ. *βάλνομαι* Μῆλ. κ.ά. Ἀόρ. *ἐβαλα* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) *ἤβαλα* πολλαχ. *ἤβελα* Κάρπ. Κῶς Ρόδ. Προστ. *βάλει* κοιν. *βάλον* καὶ *βάλειν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Προστ. β' πληθ. πρὸς. *βάλτε* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βάλτε* Ζάκ. Νάξ. (Βόθρ.) κ.ά. *βάλτατι* Μακεδ. (Βλάστ.) *βαλῆτε* Σύμ. κ.ά. Ἀόρ. παθ. *ἐβάλθα* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἐβάλθηκα* πολλαχ. *βάλθηκα* κοιν. *ἐβάρθηκα* πολλαχ. *βάρθηκα* πολλαχ. *ἐβάρθηκα* Κέρκ. Κεφαλλ. *ἐβάρθηκα* Καλαβρ. (Μπόβ.) Μετοχ. *βαλμένος* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βαλμένο* Ἀπουλ. *βαλμένος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν. Τρίκκ.) κ.ά. *βαλομένος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) *βαρμένος* Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Μεγίστ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Χαλκ.) κ.ά. *βαρμένους* Μακεδ. κ.ά. *βαρμένο* Ἀπουλ. *βαλλόμενος* Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. *βάλλω*. Τὸ *βάλνω* ὅπως καὶ τὸ *σφάλλω*, -*σφάλνω*, *φέρω* - *φέρνω* κττ. περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 233. Ἡ προστ. *βάλει* ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ἀντικ. συνήθως ἀποβάλλει τὸ *ε*, οἷον *βάλ'εο*, *βάλ'τα*. Οὕτω καὶ τὸ *βάρει* - *βάρ'* Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. κ.ά. Ἡ χρῆσις αὕτη καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1, 412 (ἐκδ. RDawkins) «*βάρ'* την εἰς τὸν νοῦν σου». Ἐν τῇ μετοχ. *βαλμένος* ἐγένεν ἀνάπτυξις συνοδίτου φθόγγου, περὶ οὗ ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 1, 4 καὶ ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 61. Ἐν Πόντῳ ὡς ἀόρ. ἐνεργ. εὐχρηστεῖ τὸ *ἐσέγκα* (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) καὶ *ἐσηγκα* (Νικόπ.)

Α) Ἐνεργ. 1) Ρίπτω κατὰ γῆς, καταβάλλω, συνήθως ἐν τῇ πάλῃ Θράκ. (Αἰν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Σισάν.) Προπ. (Κύζ.) κ.ά. : *Παλέπανι κι τὸν ἔβαλι* Αἰν. Σισάν. || *Ἄσμ.

**Ἐβγα νὰ παλένουμε σὲ μαρμαρέν' ἁλώνι,*

βάλλει τοσπάνης μιὰ φουλά κι οὐ Χάρους βάλλει πέντι

Αἰν. Καὶ μέσ. *βάλ-λουμιν*, ἡττώμαι Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Ρίπτω, βάλλω, μόνον ἐν τῇ προστ. *βαλέτω* εἰς τὴν φρ. ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον *βαλέτω* ληφθεῖσαν ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ εὐαγγελίου (Κ.Δ. Ἰωάνν. 8, 7 «ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν») λόγ. κοιν. β) Ρίπτων τι κτυπῶ, ἐγγίζω τινά, ἡ ἀπλῶς ἐγγίζω, συλλαμβάνω, κτυπῶ καὶ δὴ νικῶ, συνήθως ἐν παιδιαῖς πολλαχ. : **Ἐβαλά σε!* (σὲ ἐπέτυχα μὲ τὴν σφαῖραν) Κύπρ. Σ' *ἔβαλα!*

